

Jørgen Møller: Da Rigsdagen vedtog Loven af 14. November 1940, blev der givet Udtryk for ret store Forventninger om Lovens Udnyttelse. Disse Forventninger er ikke blevet gjort til Skamme, idet der, som det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, er indgaaet ca. 300 Andragender om Godkendelse af Projekter. Den Tilføjelse til § 4 i Loven af 14. November 1940 om Landvinding, som gaar ud paa, at Landbrugsministeren kan bestemme, at den afdragsfri, rentefri Periode for Laanet nedsættes, og at Laanet skal afdrages hurtigere, synes jeg er velbegrundet, og det ligger antagelig tillige i Lodsejernes egen Interesse at faa deres Laan afviklet saa hurtigt som muligt, naar de straks, som bl. a. ved Tørvegravning, kan faa højere Indtægter af deres Jord. Ændringerne i Lovens § 9, Stk. 7, kan jeg ligeledes tiltræde; thi den Bemyndigelse, som Landbrugsministeren faar til at dispensere fra Kravet om Oprettelse af Landvindingslag, naar det drejer sig om Projekter fra en enkelt eller ganske faa Lodsejere, vil formentlig bidrage til, at Sagerne kan ekspederes noget hurtigere. Der bliver saa kun tilbage at ønske, at Finansministeriet vil gøre sit til, at Pengene kan udbetales snarest, naar Formaliteterne er i Orden fra Landbrugsministeriets Side.

Endvidere ønsker Landbrugsministeren, som lige anført, at faa stillet yderligere 10 Mill. Kr. til Raadighed til Lovens Formaal. Man maa dertil sige: ja, hvis de tidligere bevilgede 25 Mill. Kr. ikke slaar til, er det nødvendigt, at der stilles flere Midler til Raadighed, naar der kommer yderligere Andragender ind, hvad det ser ud til, at der vil komme. Jeg kan derfor paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme.

Jefsen Christensen: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale, at Gyldigheden af Loven om Landvinding forlænges, og at der stilles yderligere 10 Mill. Kr. til Raadighed for Lovens Formaal. Jeg kan i det hele taget anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling her i Tinget. Paa Forslag af den højtærede Landbrugsminister blev der imidlertid ved tredje Behandling i det andet høje Ting foretaget en Ændring, om hvis Betydning der senere ogsaa blandt dette høje Tings Medlemmer er rejst nogen Tvivl, nemlig med Hensyn til, hvorvidt denne Ændring, saadan som den er formuleret, vil faa en begrænsende eller en udvidende Virkning paa Arbejdet og Tilrettelægnen fra Landvindingsudval-

genes Side. Jeg skal derfor ved Forhandlingens Slutning tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer, for at vi derigennem kan faa Klarhed over den fulde Rækkevidde af det ved tredje Behandling i det andet høje Ting stillede og vedtagne Ændringsforslag. Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

J. R. Poulsen: Da Landvindingsloven nu har været i Kraft i over et Aar, er der indhøstet visse Erfaringer, og da man tillige kan forudsætte, at Loven vil blive brugt meget, foreslaas det at udvide den Landbrugsministeren givne Bemyndigelse til at gælde endnu to Aar, og at det bevilgede Beløb forhøjes fra 25 til 35 Mill. Kr. Jeg kunde godt tænke mig, at ogsaa dette Beløb var for lille, da allerede 10 Mill. Kr. vil medgaa til de indtil nu godkendte 93 Arbejder; men den Tid den Glæde, og skulde det blive nødvendigt, vil Regeringen og Rigsdagen sikkert senere bevilge flere Penge. Jeg anbefaler med Glæde Lovforslaget til hurtig Fremme.

Gudiksen: Vi husker nok, at da Forslaget til den Lov, hvis Gyldighedstid her foreslaas forlænget, var til Behandling, nemlig i Oktober 1940, var der et vist Sus om Lovforslaget. Det var, ligesom man ved Udarbejdelsen af dette Lovforslag havde fundet lidt af de Visers Sten; nu vilde der være en mægtig Spore til at faa afskaffet Arbejdsløsheden. Tinget lod sig rive med af denne Stemning, hvilket ogsaa i nogen Maade gjaldt i det andet høje Ting, og det har jeg ikke noget imod, for det viste sig senere, at Landvindingsudvalget i hvert Fald i alt væsentligt beholdt Besindelsen. Det vil erindres fra den Tid, at jeg rejste Spørgsmaalet om Sagernes Behandling over for Ministeren. Glæden over Loven kom stærkest til Udtryk hos den ærede Ordfører for de Konservative, som dengang gav Landbrugsministeren fuldstændig Absolution for alle hans Synder, fordi han var kommet med et saadant udmærket Lovforslag. Det var det karakteristiske ved Stemningen, da Lovforslaget var til Behandling den 28. Oktober 1940.

Der var egentlig to Ting dengang, som karakteriserede Lovforslaget. Den ene var, at Sagerne skulde afgøres hurtigt. Den anden var, at man skulde forlade den gamle Praksis, som havde været gældende i mange Aar paa Vandløbslovgivningens Omraade, nemlig den Praksis, at Sagerne skulde til-